

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2064/05
15.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником суда Милком Милутиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије бр. 580-02-3336/2004-11 од 19.11.2004. године, у у правној ствари признавања својства ратног војног инвалида, у нејавној седници већа одржаној дана 15.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије бр. 580-02-3336/2004-11 од 19.11.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у поступку ревизије поништено је решење Општинске управе Раковица број 580-45/2004-III од 15.9.2004. године и тужиоцу признато својство ратног војног инвалида V групе са 70% војног инвалидитета по основу рањавања задобијеног дана 7.8.1992. године почев од 1.8.2004. године и надаље док постоје прописани услови за коришћење овог права и утврђено право на личну инвалиднину у месечним износима 29% од основа тј. од просечне нето зараде у републици из месеца који претходи исплати увећане 80% и ортопедски додатак III степена у месечном износу од 14% од основа. Првостепеним решењем тужиоцу је признато својство ратног војног инвалида IV групе са 80% војног инвалидитета са правом на личну инвалиднину у месечном износу од 41% од основа и правом на ортопедски додатак III степена у месечном износу од 14% од основа, почев од 1.3.2004. године па надаље све док постоје законом предвиђени услови.

У поднетој тужби тужилац је навео да се у образложењу налаза и мишљења другостепене лекарске комисије, који је у потпуности прихватио тужени орган, не виде разлози за умањење процента инвалидитета. Истиче да је налаз другостепене лекарске комисије идентичан са налазом првостепене лекарске комисије у погледу процене врсте озледа, па је нејасно из којих разлога другостепена лекарска комисија, а и тужени орган утврђује мањи проценат инвалидитета. Са изнетог сматра да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, па је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени је у свему остао при разлозима изнетим у оспореном решењу, па је предложио да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произилази да је решењем првостепеног органа тужиоцу признато својство ратног војног инвалида IV групе са 80% војног инвалидитета и да су му утврђена права из диспозитива тог решења.

У поступку ревизије другостепени орган је прибавио налаз и мишљење лекарске комисије за преглед лица обухваћених Законом о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца број 1395 од 2.11.2004. године, који је налаз нечитак и неразумљив, па је на основу тако датог налаза и мишљења донео решење којим је поништио првостепено решење и тужиоцу признао својство ратног војног инвалида V групе са 70% војног инвалидитета и признао му права из диспозитива тог решења.

Одредбама члана 10. Правилника о раду лекарских комисија у поступку признавања права бораца војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ" бр. 37/98) прописано је да лекарске комисије дају свој налаз и мишљење на обрасцима бр. 1, 2 и 3 у три примерка који су одштампани уз овај Правилник и чине његов саставни део, да налаз и мишљење лекарских комисија треба да буде потпун, јасан и довољно образложен и да садржи све чињенице и околности које су са медицинског становишта од значаја за доношење правилног решења. Образложење лекарске комисије ће се сматрати потпуним ако је у њему наведено да је у питању лакши, средњи, изражени, тежи или најтежи облик, односно степен оштећења и слично уз навођење одговарајуће одредбе Правилника о утврђивању процента војног инвалидитета.

Како из напред изнетог произилази да налаз и мишљење лекарске комисије није дат у складу са

цитираном одредбом Правилника, то се, по оцени суда, не може прихватити као правилан закључак туженог органа да је исти стручан и дат од надлежног органа вештачења, у смислу члана 83. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ" бр. 24/98), због чега се ни законитост оспореног решења не може испитати.

Стога ће у поновном поступку тужени прибавити налаз и мишљење надлежне лекарске комисије, који ће бити у свему сачињен у складу са одредбама члана 10. Правилника о раду лекарских комисија у поступку признавања права ратних војних инвалида и породица палих бораца, па ће на основу тако датог налаза и мишљења донети решење засновано на закону.

Са изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и одлучио као у диспозитиву пресуде, а на основу члана 38. став 2. и члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96).

Примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди су обавезујући за тужени орган на основу члана 61. Закона о управним споровима.

Поука о правном леку: против ове пресуде дозвољена је жалба Врховном суду Србије-већу од пет судија у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 15.12.2005. године, У. 2064/05

Записничар, Председник већа - судија,

Милка Милутиновић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

сђ